Napsal uživatel Riby Kateřina
Středa, 11 Červenec 2018 11:21

37.ročník WAWEL CUP Polsko – 5 etap,20 zemí, možnost běžet největšími skalami v Juře, vidět středověké hrady a nádhernou okolní přírodu! Ale hlavně…vyzývavé terény. Tak proč to nezkusit.

Vyrážíme o den dříve, cesta trvá 6 hodin. Ubytujeme se v komplexu Malé Dolomity s dojezdem pár minut na každou etapu.

První etapa – Kroczycké skály -určitě nejnáročnější- zajímavostí byl hromadný start s motýlky. Vysoké převýšení 300-400 m. a teplota 30°C je smrtící. Roza s dalšími 5 děvčaty běží s GPS. Začíná pomalu, ale přesným mapováním ve skalách se dostává do vedení a to udrží až do konce. Komentátor v aréně se nechal trochu unést a mocně jí na doběhu povzbuzuje. Já i se 109 min. jsem v polovině své kategorie.

Druhá etapa - hlavní atrakcí druhé etapy byly vápencové Rzędkowické skály, horko ještě větší, vysoké převýšení, všichni jsme se shodli, že tato etapa nás bavila nejméně. Množství skal velké množství rýh a údolíček kde průběžnost byla obzvláště náročná. Po doběhu odjíždíme na koupaliště.

Třetí etapa – Podlesice - mnohem povedenější než druhá, trochu se ochladilo, nižší převýšení, les připomíná Doksy, borovice, písek… Po závodu jedeme na prohlídku Auschwitz – Birkenau, při příjezdu se obloha zatáhne a dodá už tak hrozivému místu ještě smutnější nádech.

Čtvrtá etapa – start až odpoledne – mapa Mezi hrady (v této oblasti se nachází stezka „Orlích hnízd" – hradů – vystavěných na obranu Polského království proti Janu Lucemburskému) – startuje se u hradu Mirow a cíl se nachází v blízkosti hradu Bobolice, čekalo nás větší množství kontrol, krásné výhledy, omezená průběžnost. V hustém porostu byly vyšlapány cestičky a závod tak připomínal spíše běh v labyrintu. Navíc byl zpestřen diváckou kontrolou (děti běžely rovnou do cíle), kdy po seběhu do údolí se závodník musel vyšplhat do skalního okna u vstupu do hradu, vrátit se zpět do údolí a vyběhnout kopec na sběrku. Můj plán byl, že se v křoví vydýchám……smůla, Roza to tušila a čekala na mě, hnala mě celý kopec. Klukům se skalní labyrint moc líbil a vylepšili svoje umístění.

Pátá etapa – handicap – a pro mě nejhezčí etapa. Do handicapu se vešla jen Roza, vybíhá ze 4. místa a před sebou má, těžký úkol, Norka před ní má náskok 5 min. Roza jí stahuje a komentátor jí na divácké kontrole znovu mocně povzbuzuje, bohužel to nestačí a končí na 4. místě. Ale parádní výkon. Fildovi se poslední etapa také daří. A nás čeká rychle zabalit a vyrazit domů.

Dojmy? – Rozhodně velká zkušenost co se týká mapování, porosty pro nás byly hůř čitelné, světliny, pasečky, nemapují, nebo jen jako bílý průběžný les. Pokud byl světlý hustník, rozhodně se vyplatilo ho obíhat. Organizátoři celou akci zvládli perfektně (tratě, jídlo, sprchy, vyhlášení, přenosy). Jediné co bych vytkla, byla absence občerstvovaček v lese, při 3 klasikách a velkém horku, byly nutností.